

D'esquenes a la mar

«Tot i tenir 826,5 km des del Cap Falcó fins a la desembocadura del riu Sénia, no som un poble molt lligat a la mar. De fet, jo conec molta gent que no trepitja la mar en tot l'any per a res, i no és cap drama per a elles»

Si us pregunten si sou de mar o de muntanya, què diríeu? Segurament moltes de les persones que heu dit de mar en realitat volíeu dir de platja, perquè el que realment us atrau és la part d'oci que ens ofereix aquest espai. Anar a la platja significa diversió, llibertat, calma, relax, i moltes d'altres sensacions, però no sempre inclou la descoberta de l'entorn d'una forma més naturalística per exemple.

Crec que podríem afirmar tranquil·lament que a Catalunya, com a molts llocs propers, vivim d'esquenes a la mar (sí, la mar en femení com li diuen els pescadors i la gent de mar que tant se l'estima). Tot i tenir 826,5 km des del Cap Falcó fins a la desembocadura del riu Sénia, no som un poble molt lligat a la mar. De fet, jo conec molta gent que no trepitja la mar en tot l'any per a res, i no és cap drama per a elles. En canvi, per a mi és imprescindible veure-la amb freqüència, respirar la brisa marina, caminar per la sorra o la roca, sentir la calma que m'aporta, emocionar-me observant la vida marina...I és que la mar no només ens aporta un munt de recursos físics i de salut, sinó també recursos emocionals.

Tant d'esquenes a la mar vivim que la majoria de gent no distingeix gaires espècies de fauna i flora de les que veuen quan se submergeixen amb les ulleres i el tub, i això si és que se submergeixen, ja que hi ha un alt percentatge de gent al què li fa por la mar. Massa mites sobre la mar, massa pel·lícules de taurons assassins o de monstres marins que arrasen amb tot, i falta de cultura de mar.

Aquí és on hi ha la clau, a la cultura de mar. Us proposo una cosa: reconnectem amb el nostre jo de la infantesa! Recordeu quan éreu a escola si fèieu moltes coses de mar? El professorat us en parlava molt? Hi anàveu sovint d'excursió? O en canvi es parlava més del medi terrestre? I quan anàveu a la platja buscàveu tresors marins a la sorra i dins l'aigua? La vostra família us ensenyava els noms de les espècies que observàveu? Si encara no ho feu, ja és hora de començar a anar a la mar i a la platja amb aquest esperit naturalista amb el què anem a la muntanya, ja que conèixer-la millor ens farà estimar-la més i voler ser participants de la seva conservació.

Una rajada al costat d'una persona que fa snorkel a l'Ametlla de Mar. Foto: Plàncton, Divulgació i Serveis Marins

Personalment em fa la sensació que vivim en una societat on no s'ha donat a conèixer molt el medi marí, ni a casa, ni als centres educatius, ni als mitjans de comunicació. Bé, sí que se'n parla als mitjans però molts cops és per notícies sensacionalistes mal documentades -com la presència de taurons o rajades a les platges- que no ajuden a vincular-nos al mar sinó a agafar pors sense fonament.

A quantes persones coneixeu vosaltres a les que hagi mossegat un tauró o una rajada a casa nostra? I al món? Al 2017 tant sols hi va haver 155 incidents amb taurons a tot el món i cap a casa nostra, però tot i així ens segueixen semblant animals perillosíssims per tot el què llegim sobre ells. Cal que la mar entri més al nostre dia a dia, amb notícies positives, boniques, de descoberta de l'entorn proper, on es parli de les singularitats de la mar de casa nostra, perquè tenim un entorn marí i litoral que és una passada i molta gent no el coneix.

Un exemple molt clar és la costa de l'Ametlla de Mar -el poble que m'acull- una costa rocosa poc abrupta plena de cales petites de tot tipus, el prat de posidònia més extens de Catalunya i unes aigües transparents i plenes de biodiversitat que enamoren a tot aquell que les descobreix per primer cop, i que és poc conegut fins i tot per a moltes ebrenques i ebrenes.

Platja de l'Estany Podrit, a l'Ametlla de Mar. Foto: Plàncton, Divulgació i Serveis Marins

A què espereu, doncs, a agafar unes ulleres i un tub, i submergir-vos a descobrir la biodiversitat dels fons marins de casa nostra, o a descalçar-vos per a passejar vora la mar i sentir la brisa marina?